

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/2120,

25. november 2015,

millega nähakse ette avatud internetiühendust käsitlevad meetmed ning millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul ning määrust (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Käesoleva määruse eesmärk on kehtestada ühised eeskirjad, millega tagada andmeliikluse võrdne ja mittediskrimineeriv käsitlemine internetiühenduse teenuste osutamisel ning sellega kaasnevad lõppkasutajate õigused. Käesoleva määruse eesmärk ei ole mitte üksnes kaitsta lõppkasutajaid, vaid tagada samal ajal interneti ökosüsteemi pidev toimimine innovatsiooni mootorina. Reformid rändluse valdkonnas peaksid andma lõppkasutajatele kindlustunde kasutada liidus reisides internetiühendust ning toimima aja jooksul katalüsaatorina hindade ja muude tingimuste ühtlustumisele liidus.
- (2) Käesolevas määruses ette nähtud meetmed on kooskõlas tehnoloogianeutraalsuse põhimõttega, see tähendab, et nende meetmetega ei sunnita ega soodustata konkreetse tehnoloogia kasutamist.
- (3) Internet on viimaste aastakümnete jooksul arenenud innovatsiooni edendavaks avatud platvormiks, millele on lõppkasutajatel, sisu, rakenduste ja teenuste pakkujatel ning internetiühenduse teenuse osutajatel kerge juurde pääseda. Praeguse regulatiivse raamistiku eesmärk on edendada lõppkasutajate võimet saada kätte ja levitada teavet või kasutada rakendusi ja teenuseid vastavalt oma valikutele. Märkimisväärne hulk lõppkasutajatest kannatab aga selliste andmeliikluse haldamise tavade all, millega blokeeritakse või aeglustatakse konkreetseid rakendusi või teenuseid. Selliseid suundumusi arvestades on vaja liidu tasandil ühiseid eeskirju, et tagada interneti avatus ning vältida siseturu killustamist, mida põhjustavad üksikute liikmesriikide poolt vastuvõetud meetmed.

⁽¹⁾ ELT C 177, 11.6.2014, lk 64.

⁽²⁾ ELT C 126, 26.4.2014, lk 53.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 3. aprilli 2014. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 1. oktoobri 2015. aasta esimese lugemise seisukoht (ELT C 365, 4.11.2015, lk 1). Euroopa Parlamendi 27. oktoobri 2015. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

- (4) Internetiühenduse teenus pakub juurdepääsu internetile ja põhimõtteliselt kõikidele selle lõpp-punktidele, sõltumata lõppkasutaja poolt kasutatavast võrgutehnoloogiast ja lõppseadmest. Internetiühenduse teenuse osutajatest mitte-olenevatel põhjustel ei pruugi aga teatavad interneti lõpp-punktid alati kättesaadavad olla. Seega loetakse sellised teenuseosutajad käesoleva määruse tähenduses internetiühenduse teenuse osutamise seotud kohustuse täitnuks, kui see teenuseosutaja pakub ühendust praktiliselt kõigi internetiga ühendatud lõpp-punktidega. Internetiühenduse teenuse osutajad ei tohiks seega piirata ühendust internetiga ühendatud mis tahes kättesaadavate lõpp-punktidega.
- (5) Lõppkasutajatel peaks olema vabadus valida internetile juurdepääsuks eri liiki lõppseadmete vahel, nagu on määratletud komisjoni direktiivis 2008/63/EÜ⁽¹⁾. Internetiühenduse teenuse osutajad ei tohiks seada võrguühendust võimaldavate lõppseadmete kasutamisele piiranguid lisaks lõppseadmete tootjate või turustajate poolt kooskõlas liidu õigusega kehtestatud piirangutele.
- (6) Lõppkasutajatel peaks enda internetiühenduse teenuse kaudu olema ligipääs teabele ja sisule ning õigus seda levitada ning ilma diskrimineerimiseta kasutada ja pakkuda rakendusi ja teenuseid. Selle õiguse kasutamine ei tohiks piirata liidu õiguse või liidu õigusega kooskõlas oleva siseriikliku õiguse kohaldamist, mis on seotud sisu, rakenduste või teenuste seaduslikkusega. Käesoleva määruse eesmärk ei ole reguleerida sisu, rakenduste või teenuste ega nendega seotud menetluste, nõuete ja kaitsemeetmete seaduslikkust. Neid küsimusi reguleeritakse seega endiselt liidu õigusega või liidu õigusega kooskõlas oleva siseriikliku õigusega.
- (7) Selleks et kasutada õigust pääseda juurde teabele ja sisule ning et seda levitada, kasutada ja pakkuda vabalt valitud rakendusi ja teenuseid, peaks lõppkasutajatel olema vabadus leppida internetiühenduse teenuse osutajatega kokku tariifides ning internetiühenduse teenuse konkreetsetes andmemahtudes ja kiirustes. Sellised kokkulepped ning internetiühenduse teenuse osutajate kaubandustavad ei tohiks piirata sätestatud õiguste kasutamist ega seeläbi eirata käesoleva määruse sätteid internetiühenduse tagamise kohta. Riikide reguleerivatel asutustel ja teistel pädevatel asutustel peaks olema õigus sekkuda selliste kokkulepete või kaubandustavade korral, mis oma ulatuse tõttu põhjustavad olukordi, kus lõppkasutajate valikut tegelikkuses sisuliselt vähendatakse. Selleks tuleks kokkulepete ja kaubandustavade hindamisel muu hulgas arvesse võtta asjaomaste internetiühenduse teenuse osutajate ning sisu, rakenduste ja teenuste pakkujate vastavaid turupositsioone. Riikide reguleerivatel asutustel ja muudelt pädevatelt asutustelt tuleks nende seire- ja jõustamisülesannete osana nõuda sekkumist, kui kokkulepete või kaubandustavade tulemusena kahjustatakse lõppkasutajate õigusi.
- (8) Internetiühenduse teenuste osutamisel peaksid teenuseosutajad igasugust andmeliiklust käsitlema ühtmoodi, ilma diskrimineerimise, piirangute või sekkumiseta, olenemata selle saatjast või vastuvõtjast, sisust, rakendustest, teenusest või lõppseadmetest. Vastavalt liidu õiguse üldistele põhimõtetele ja väljakujunenud kohtupraktikale ei tohiks võrreldavaid olukordi käsitleda erinevalt ja erinevaid olukordi ei tohiks käsitleda samamoodi, välja arvatud juhul, kui selline käsitlemine on objektiivselt põhjendatud.
- (9) Andmeliikluse mõistliku haldamise eesmärk on aidata kaasa võrguressursside tõhusale kasutamisele ja üldise edastuskvaliteedi optimeerimisele, mis vastab konkreetsete andmeliikluse kategooriate ning seega edastatava sisu ning edastatavate rakenduste ja teenuste suhtes kohaldatavatele objektiivselt erinevatele teenusekvaliteedi tehnilistele nõuetele. Internetiühenduse teenuse osutajate suhtes kohaldatavad andmeliikluse mõistliku haldamise meetmed peaksid olema läbipaistvad, mittediskrimineerivad ja proportsionaalsed ning nende puhul ei tohiks lähtuda ärielistest kaalutlustest. Nõue, et andmeliikluse haldamise meetmed peavad olema mittediskrimineerivad, ei takista internetiühenduse teenuse osutajaid rakendamast üldise edastuskvaliteedi optimeerimiseks andmeliikluse haldamise meetmeid, mille puhul eristatakse objektiivselt erinevaid andmeliikluse kategooriaid. Igasugune selline eristamine peaks olema üldise kvaliteedi ja kasutajate kogemuste optimeerimiseks lubatud vaid konkreetsete andmeliikluse kategooriate suhtes kohaldatavate objektiivselt erinevate teenusekvaliteedi tehniliste nõuete (näiteks seoses latentsusaja, värina, paketikao ja lairibaga) alusel ning mitte ärielistel kaalutlustel. Sellised eristavad andmeliikluse haldamise meetmed peaksid olema proportsionaalsed üldise kvaliteedi optimeerimise eesmärgiga ja nendes tuleks vastavat andmeliiklust ühtmoodi käsitleda. Neid meetmeid ei tohiks kohaldada kauem, kui on vajalik.
- (10) Andmeliikluse mõistlik haldamine ei nõua meetodeid, millega kontrollitakse internetiühenduse teenuse kaudu liikuva andmeliikluse konkreetset sisu.

⁽¹⁾ Komisjoni 20. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/63/EÜ konkurentsi kohta telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmete turgudel (ELT L 162, 21.6.2008, lk 20).

- (11) Igasugused andmeliikluse haldamise tavad, mis lähevad sellistest andmeliikluse haldamise mõistlikest meetmetest kaugemale, blokeerides, aeglustades, muutes, piirates, mõjutades, halvendas või diskrimineerides konkreetset sisu, konkreetseid rakendusi või teenuseid või nende teatavaid kategooriaid, peaksid olema keelatud, välja arvatud käesolevas määruses sätestatud põhjendatud ja määratletud erandite korral. Nende erandite suhtes tuleks kohaldada rangeid tõlgendamist ja proportsionaalsust käsitlevaid nõudeid. Kaitsta tuleks konkreetset sisu ning konkreetseid rakendusi ja teenuseid, samuti nende konkreetseid kategooriaid lõppkasutaja valikule avalduva negatiivse mõju tõttu ning selliste blokeerivate või muude piiravate meetmete arengu tõttu, mis ei kuulu põhjendatud erandite alla. Sisu, rakenduste või teenuste muutmise vastased eeskirjad puudutavad side sisu muutmist, kuid nendega ei keelata mittediskrimineerivaid andmetihenduse meetodeid, millega vähendatakse andmefaili suurust ilma sisu muutmata. Selline tihendamine võimaldab piiratud ressursse tõhusamalt kasutada ja teenib lõppkasutajate huve, kuna vähendab andmemahtusid, suurendab kiirust ning parendab kõnealuse sisu või rakenduste või asjaomaste teenuste kasutamise kogemust.
- (12) Sellistest andmeliikluse mõistliku haldamise meetmetest kaugemale minevaid andmeliikluse haldamise meetmeid võib kohaldada ainult siis, kui on vaja, ning nii kaua, kui seda on vaja käesolevas määruses sätestatud kolme põhjendatud erandi järgimiseks.
- (13) Esiteks, võib esineda olukordi, kus internetiühenduse teenuse osutajate suhtes kuuluvad kohaldamisele liidu õigusakte või liidu õigusega kooskõlas olevaid siseriiklikud õigusaktid (näiteks need, mis on seotud sisu, rakenduste või teenuste seaduslikkusega või avaliku julgeolekuga), sealhulgas kriminaalõigus, millega nõutakse näiteks konkreetse sisu või konkreetsete rakenduste või teenuste blokeerimist. Lisaks võib esineda olukord, kus nende teenuseosutajate suhtes kuuluvad kohaldamisele liidu õigusega kooskõlas olevad meetmed, liidu õigusaktid või siseriiklikud õigusaktid nagu näiteks üldkohaldatavad meetmed, kohtu korraldused, vastavate volitustega riigiasutuste otsused või muud meetmed, millega tagatakse vastavus sellistele liidu õigusaktidele või siseriiklikele õigusaktidele (näiteks kohustused täita ebaseadusliku sisu blokeerimist nõudvaid kohtu korraldusi või riigiasutuste korraldusi). Liidu õiguse järgimise nõue on muu hulgas seotud Euroopa Liidu põhiõiguste harta („harta“) nõuete järgimisega põhiõiguste ja -vabaduste piirangute teostamisel. Nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/21/EÜ, ⁽¹⁾ kehtestatakse neid põhiõigusi või -vabadusi piiravad meetmed üksnes juhul, kui need on asjakohased, proportsionaalsed ja vajalikud demokraatlikus ühiskonnas, ning nende rakendamise suhtes kohaldatakse piisavaid menetluslikke tagatiseid kooskõlas Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga, sh tõhusa õiguskaitse ja nõuetekohas menetluse sätetega.
- (14) Teiseks, sellised andmeliikluse mõistliku haldamise meetmetest kaugemale minevad andmeliikluse haldamise meetmed võivad osutada vajalikuks, et kaitsta sidevõrgu terviklikkust ja turvalisust, näiteks hoides ära pahavara levitamise teostatavaid küberrünnakuid või nuhkvara abil toimuvaid lõppkasutajate identiteedivargusi.
- (15) Kolmandaks, sellistest andmeliikluse mõistliku haldamise meetmetest kaugemale minevad meetmed võivad samuti olla vajalikud selleks, et hoida ära sidevõrku ähvardavat ülekoormust, st olukordi, kus ülekoormus on teoks saamas, ja sidevõrgu ülekoormuse tagajärgede leevendamisel, tingimusel et selline ülekoormus on vaid ajutine või esineb erakorralistel asjaoludel. Proportsionaalsuse põhimõtte nõuab, et sellel erandil põhinevate andmeliikluse haldamise meetmetega käsitletakse võrdväärseid andmeliikluse kategooriaid ühtmoodi. Ajutise ülekoormusena tuleks mõista konkreetseid lühiajalisi olukordi, kus tavakasutajatele lisanduvate kasutajate arvu järsk suurenemine või konkreetse sisu, rakenduse või teenuse nõudluse järsk suurenemine võib sidevõrgu mõne elemendi edastusmahu ületada ja vähendada ülejäänud sidevõrgu reageerimisvõimet. Ajutine ülekoormus võib esineda eeskätt mobiilsidevõrkudes, mille puhul eksisteerivad muutlikumad tingimused, näiteks füüsilised takistused, halvem levi sisetingimustes või muutuva asukohaga aktiivsete kasutajate arvu kõikumine. Võib ette näha, et aeg-ajalt tekib sidevõrgu teatavates punktides niisugune ajutine ülekoormus selliselt, et seda ei saa lugeda erakorraliseks, ilma et see korduks niivõrd sageli või selliste pikkade perioodide jooksul, mille puhul oleks majanduslikult põhjendatud läbilaskevõime suurendamine. Erakorralise ülekoormusena tuleks mõista ettenägematuid ja vältimatuid ülekoormuse olukordi nii mobiilside- kui ka püsivõrkudes. Nende olukordade võimalike põhjuste hulka kuuluvad näiteks tehnilise rike, nagu teenuse katkestus katkiste kaablite või muude taristu elementide tõttu, ootamatud muutused andmeliikluse marsruutimises või võrguliikluse suur kasv hädaolukorra või muude internetiühenduse teenuse osutajast sõltumatute olukordade tõttu. Selliseid ülekoormuse probleeme esineb tõenäoliselt harva, kuid need võivad olla tõsised ega pruugi tingimata kesta lühikest aega. Vajadus kohaldada sidevõrgu ajutise või erakorralise ülekoormuse tagajärgede

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamidirektiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33).

ennetamiseks või leevendamiseks mõistlikest andmeliikluse haldamise meetmetest kaugemale minevaid andmeliikluse haldamise meetmeid ei tohiks anda internetiühenduse teenuse osutajatele võimalust eirata konkreetse sisu või konkreetsete rakenduste või teenuste või nende teatavate kategooriate blokeerimise, aeglustamise, muutmise, piiramise, mõjutamise, halvendamise või diskrimineerimise üldist keeldu. Sellist erandit ei tohiks kohaldada sellise korduva ja pikemat aega kestva sidevõrgu ülekoormuse suhtes, mis ei ole erakorraline ega ajutine, vaid niisuguse ülekoormusega tuleks eelkõige tegeleda sidevõrgu läbilaskevõime suurendamise teel.

- (16) Sisu, rakenduste ja teenuste pakkujate poolt on nõudlus võimaluse järele osutada muid elektroonilise side teenuseid peale internetiühenduse teenuste, mille puhul on vajalikud konkreetsete teenusekvaliteedi tasemed, mis ei ole internetiühenduse teenusega tagatud. Selliseid konkreetseid kvaliteeditasemeid nõutakse näiteks mõne avalikule huvile vastava teenuse puhul või mõne uue masinatevahelise side teenuse puhul. Üldkasutatava elektroonilise side teenuse osutajatel, sealhulgas internetiühenduse teenuse osutajatel ning sisu, rakenduste ja teenuste pakkujatel peaks seega olema vabadus pakkuda teenuseid, mis ei ole internetiühenduse teenused ja mis on optimeeritud konkreetsele sisule või konkreetsetele rakendustele või teenustele või nende kombinatsioonile, kui optimeerimine on vajalik, et tagada vastavus nõuetele, mis esitatakse sisule, rakendustele või teenustele seoses teatava kvaliteeditasemega. Riigi reguleerivad asutused peaksid kontrollima, kas ja millises ulatuses on selline optimeerimine objektiivselt vajalik sisu, rakenduse või teenuse ühe või enama konkreetse ja võtmetähtsusega omaduse tagamiseks ning lõppkasutajatele vastava kvaliteedi tagamise võimaldamiseks, ilma et see seataks lihtsalt prioriteetseks internetiühenduse teenuse kaudu kättesaadava võrreldava sisu või internetiühenduse teenuse kaudu kättesaadavate võrreldavate rakenduste või teenuste suhtes, eirates seega internetiühenduse teenuse suhtes kohaldatavaid andmeliikluse haldamise meetmeid.
- (17) Selleks et hoida ära selliste teenuste muude osutamise negatiivne mõju lõppkasutajate internetiühenduse teenuste kättesaadavusele või üldisele kvaliteedile, tuleb tagada piisav läbilaskevõime. Üldkasutatava elektroonilise side teenuse osutajad, sealhulgas internetiühenduse teenuse osutajad peaksid seega pakkuma selliseid muid teenuseid või sõlmima vastavad kokkulepped selliste teenuste osutamist hõlbustavate sisu, rakenduste või teenuste pakkujatega üksnes juhul, kui sidevõrgu läbilaskevõime on piisav, et osutada neid muid teenuseid lisaks osutatavatele internetiühenduse teenustele. Käesoleva määruse sätteid, millega tagatakse avatud internet, ei tohiks eirata internetiühenduse teenuste asemel kasutatavate muude vahendite või pakutavate muude teenuste puhul. Seevastu üksnes asjaolu, et korporatiivteenused, nagu virtuaalsed eravõrgud, võivad samuti anda juurdepääsu internetile, ei tuleks lugeda internetiühenduse teenuse asendamiseks, tingimusel et üldkasutatava elektroonilise side teenuse osutaja poolt sellise internetiühenduse pakkumine on kooskõlas käesoleva määruse artikli 3 lõigetega 1 kuni 4 ning seega ei saa seda lugeda nende sätete eiramiseks. Selliste muude kui internetiühenduse teenuste osutamine ei tohiks negatiivselt mõjutada internetiühenduse teenuste kättesaadavust ja üldist kvaliteeti lõppkasutajate jaoks. Mobiilsidevõrkudes on aktiivsete lõppkasutajate arvu muutuste tõttu konkreetse raadiotugijaama andmeliikluse mahtusid raskem ette näha ja sel põhjusel on lõppkasutajate internetiühenduse teenusele võimalik avalduda mõju ettenägematutel asjaoludel. Mobiilsidevõrkudes ei tohiks lõppkasutajate internetiühenduse teenuse üldist kvaliteeti lugeda kahjustatuks, juhul kui muude kui internetiühenduse teenuste negatiivne koondmõju on vältimatu, minimaalne ja lühiajaline. Riikide reguleerivad asutused peaksid tagama, et üldkasutatava elektroonilise side teenuse osutajad vastavad sellele nõudele. Sellega seoses peaksid riikide reguleerivad asutused hindama internetiühenduse teenuste kättesaadavusele ja üldisele kvaliteedile avalduvat mõju, analüüsides muu hulgas kvaliteediparameetreid (latentsusaeg, värin, paketikadu jne), sidevõrgu ülekoormuse tasemeid ja mõju, tegelike ja väljareklaamitud kiiruste võrdlust, internetiühenduse teenuste ja muude kui internetiühenduse teenuste jõudluse võrdlust ning lõppkasutajate hinnangut kvaliteedile.
- (18) Avatud internetile juurdepääsu tagamise sätteid peaksid täiendama lõppkasutajat puudutavad tõhusad sätted, mis käsitlevad konkreetset internetiühenduse teenustega seotud küsimusi ja võimaldavad teha lõppkasutajal teadlikke otsuseid. Neid sätteid tuleks kohaldada lisaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/22/EÜ⁽¹⁾ kohaldatavatele sätetele ja liikmesriikidel peaks olema võimalik võtta ulatuslikumaid meetmeid või need säilitada. Internetiühenduse teenuse osutajad peaksid lõppkasutajaid selgelt teavitama sellest, kuidas kasutatavad andmeliikluse haldamise tavad võivad mõjutada internetiühenduse teenuse kvaliteeti, lõppkasutajate eraelu puutumatus ja isikuandmete kaitset ning kuidas nende poolt tellitavad muud kui internetiühenduse teenused võivad mõjutada nende

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 51).

vastavate internetiühenduse teenuste kvaliteeti ja kättesaadavust. Sellistes olukordades lõppkasutajate mõjuvõimu suurendamiseks peaksid internetiühenduse teenuse osutajad seetõttu lõppkasutajaid teavitama, lisades lepingusse kiiruse, mille nad suudavad reaalselt tagada. Tavapärase kiirusena saab mõista kiirust, mida lõppkasutaja peaks teenusele juurdepääsemisel enamiku ajast eeldatavasti saama. Internetiühenduse teenuse osutajad peaksid samuti teavitama kliente jõudlust käsitlevate nõuete täitmata jätmise korral vastavalt siseriiklikult õigusele kättesaadavatest õiguskaitsevahenditest. Kooskõlas siseriikliku õigusega tarbijale kättesaadavate õiguskaitsevahendite kindlakstegevise eesmärgil tuleks lugeda jõudlust käsitlevate nõuete täitmata jätmiseks igasugust märkimisväärset ja pidevat või regulaarselt korduvat erinevust teenuse tegeliku jõudluse ja lepingus osutatud jõudluse vahel, kui see on kindlaks tehtud riigi reguleeriva asutuse sertifitseeritud kontrollimehhanismiga. Asjakohane meetodika tuleks kehtestada elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ühendatud ameti (BEREC) suunistes ning seda tuleks vastavalt tehnoloogia ja taristu arengule vajaduse korral läbi vaadata ja ajakohastada. Riikide reguleerivad asutused peaksid tagama, et järgitaks käesoleva määruse eeskirju avatud internetile juurdepääsu tagamise läbipaistvusmeetmete kohta.

- (19) Riikide reguleerivatel asutustel on oluline roll selle tagamisel, et lõppkasutajad saaksid tegelikult kasutada oma käesolevas määruses sätestatud õigusi, ning et järgitaks avatud internetile juurdepääsu tagamise eeskirju. Selleks peaksid riikide reguleerivatel asutustel olema järelevalve- ja aruandekohustused ning nad peaksid tagama, et üldkasutatava elektroonilise side teenuse osutajad, sealhulgas internetiühenduse teenuse osutajad, täidaksid oma kohustusi tagada juurdepääs avatud internetile. Need hõlmavad kohustust tagada piisav sidevõrgu läbilaskevõime selliste kvaliteetsete mittediskrimineerivate internetiühenduse teenuste osutamiseks, mille üldine kvaliteet ei tohiks saada konkreetse kvaliteeditasemega muude kui internetiühenduse teenuste osutamise tõttu kahjustada. Riikide reguleerivatel asutustel peaksid samuti olema õigus kehtestada kõikide või üksikute üldkasutatava elektroonilise side teenuse osutajate suhtes kohaldatavad tehnilised nõuded, minimaalsed teenusekvaliteedi nõuded ja muud asjakohased meetmed, juhul kui see on vajalik käesoleva määruse sätete, millega tagatakse juurdepääs avatud internetile, järgimise tagamiseks või lõppkasutajate jaoks internetiühenduse teenuste üldise teenusekvaliteedi halvenemise ärahoidmiseks. Seda tehes peaksid riikide reguleerivad asutused võtma täiel määral arvesse BERECi asjakohaseid suuniseid.
- (20) Mobiilside turg on liidus endiselt killustatud, kuna ükski mobiilsidevõrk ei hõlma kõiki liikmesriike. Rändlusteenuse osutajad peavad liidus reisivatele enda riigi klientidele mobiilsideteenuste pakkumiseks ostma hulгимүүгитасандил osutatavaid rändlusteenuseid külastatava liikmesriigi operaatoritelt või nendega hulгимүүгитасандил osutatavaid rändlusteenuseid vahetama.
- (21) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 531/2012⁽¹⁾ seatakse poliitiline eesmärk, mille kohaselt peaksid erinevused rändlus- ja riigisiseste tariifide vahel olema nullilähedased. Hulgihindade täheldatud tasemega ei saa aga lõplikku eesmärki, milleks on riigisiseste tasude ja rändlustasude erinevuse kaotamine, jätkusuutlikult saavutada. Seetõttu sätestatakse käesoleva määrusega, et jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasud tuleks alates 15. juunist 2017 kaotada, tingimusel et praegu rändluse hulgiturul täheldatavad probleemid on lahendatud. Sellega seoses peaks komisjon tegema rändluse hulgituru ülevaate ja esitama selle ülevaate tulemustel põhineva seadusandliku ettepaneku.
- (22) Samal ajal peaks rändlusteenuse osutajatel olema võimalik rakendada kohaldatava riigisisese jaehinna eest jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste tarbimise puhul nn mõistliku kasutamise poliitikat. Mõistliku kasutamise poliitika on kavandatud selleks, et vältida jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste anomaalset või lubamatut kasutamist, näiteks kui selliseid teenuseid kasutavad rändluskliendid muus liikmesriigis kui riigisisese teenuseosutaja liikmesriiki muudel eesmärkidel kui regulaarne reisimine. Mõistliku kasutamise poliitika peaks võimaldama rändlusteenuse osutaja klientidel tarbida teatavat mahtu jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid kohaldatava riigisisese jaehinna eest, mis on kooskõlas nende vastavate tariifikavadega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrus (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires (ELT L 172, 30.6.2012, lk 10).

- (23) Konkreetsetel ja erandlikel asjaoludel peaks rändlusteenuse osutajal olema võimalik juhul, kui tal ei ole võimalik katta oma tegeliku ja prognoositava jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste osutamise kogukulu oma tegelikust ja prognoositavast selliste teenuste osutamise kogutulust, taotleda luba lisatasu kehtestamiseks, et tagada riigisese hinnamudeli jätkusuutlikkus. Riigisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse hindamine peaks põhinema asjakohastel, rändlusteenuse osutajale eriomastel objektiivsetel teguritel, sealhulgas kõnealusel liikmesriigi ränd-teenuste osutajate vahelistel objektiivsetel erinevustel ning riigiseste hindade ja tulu tasemel. See võib olla asjakohane näiteks selliste operaatorite kindlasummaliste riigiseste jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste iseloomustab märkimisväärne negatiivne tasakaalustamatus, juhtudel, kus riigisene kaudne ühikuhind on madal ja operaatori kogutulu on rändlustasu koormuse suhtes samuti madal, või juhtudel, kus kaudne ühikuhind on madal ja tegelik või prognoositav rändluse tarbimine on suur. Kui rändluse hulgi- ja jaeturud kohanevad täielikult rändluse üldise kasutamisega riigisese hinna tasemel ja selle muutmise ja etasandi tariifikavade tavapäraseks osaks, ei tohiks erandlike asjaolusid enam tekkida. Selleks et vältida olukorda, kus sellised kulude hüvitamise probleemid muudavad rändlusteenuse osutajate riigisese hinnamudeli jätkusuutmatuks, luues ohu, et riigiseste hindade arengule avaldub tuntav mõju (nn vesivoodi efekt), peaks rändlusteenuste osutajatel eespool nimetatud asjaoludel olema riigi reguleeriva asutuse loal võimalik kohaldada jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste puhul lisatasu üksnes sellises ulatuses, mis on vajalik selliste teenuste osutamise kõikide asjakohaste kulude katmiseks.
- (24) Sel eesmärgil tuleks jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulu kindlaksmääramisel lähtuda tegelikelt rändlusteenuse hulgitasudest, mida kohaldatakse rändlusteenuse osutaja väljuva rändlusliikluse suhtes, mis ületab sissetuleva rändlusliikluse, ning võttes mõistlikult arvesse ühiseid kulusid. Jaemüügitasandil osutatavatest reguleeritud rändlusteenustest saadava tulu kindlaksmääramisel tuleks lähtuda riigisese hinna tasemel jaemüügitasandil osutatava reguleeritud rändlusteenuse tarbimise tulust kas ühikuhinna alusel või kindlasummalise tasu osana, mis kajastab vastavalt klientide poolt jaemüügitasandil osutatava reguleeritud rändlusteenuse tarbimise tegelikku ja prognoositavat osa liidus ja siseriikliku tarbimise tasandil. Samuti tuleks arvesse võtta jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste tarbimist ja siseriikliku tarbimist rändlusteenuse osutaja klientide poolt ning konkurentsi-, hinna- ja tulutaset riigisisesel turul ja mis tahes täheldatavat ohtu, et riigiseste jaehindadega toimuv rändlus võiks selliste hindade kujunemist tuntavalt mõjutada.
- (25) Selleks et tagada sujuv üleminek määruselt (EL) nr 531/2012 jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamisele, tuleks käesoleva määrusega kehtestada üleminekuperiood, mille jooksul peaks rändlusteenuse osutajatel olema võimalik lisada riigisestele hindadele lisatasu jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste pakkumise eest. See üleminekukord peaks juba valmistama ette lähenemisviisi põhjaliku muutuse, mille puhul liidu-ülene rändlus muudetakse erinevatel riigisestel turgudel pakutavate siseriiklike tariifikavade lahutamatuks osaks. Seega peaks üleminekukorra lähtepunktiks olema vastavad siseriiklikud hinnad, mille suhtes võidakse kohaldada lisatasu, mis ei tohi olla suurem kui üleminekuperioodile vahetult eelneval perioodil kehtiv maksimaalne hulgitasandil osutatava reguleeritud rändlusteenuse tasu. Selline üleminekukord peaks samuti tagama alates käesoleva määruse kohaldamise kuupäevast klientide märkimisväärse hindade vähendamise ega tohiks riigisesele jaehinnale lisatasu lisamise korral viia mingil juhul jaemüügitasandil osutatava rändlusteenuse hinnani, mis on kõrgem kui üleminekuperioodile vahetult eelneval perioodil kehtiv jaemüügitasandil osutatava reguleeritud rändlusteenuse maksimaalne tasu.
- (26) Vastav riigisene jaehind peaks olema võrdne riigisese jaetasuga ühiku kohta. Olukordades, kus puuduvad konkreetsed riigisese jaehinnad, mida saaks kasutada jaemüügitasandil osutatava reguleeritud rändlusteenuse alusena (näiteks riigiseste piiranguta tariifikavade, pakettide või riigiseste tariifide puhul, mis ei sisalda andmesidet), tuleks aga riigisest jaehinda lugeda samaks maksustamismehhanismiks, justkui klient kasutaks oma liikmesriigi sisest tariifikava.
- (27) Rändluse jaeturul konkurentsi parandamiseks nõutakse määruses (EL) nr 531/2012 riigiseste teenuste osutajatel, et nad võimaldaksid oma klientidele juurdepääsu teise rändlusteenuse osutaja poolt pakettidena osutatavatele reguleeritud kõne-, SMS- ja rändlusteenustele. Kuna käesolevas määruses sätestatud jaemüügitasandil osutatava rändlusteenuse korraga kaotatakse lähitulevikus määruse (EL) nr 531/2012 artiklites 8, 10 ja 13 sätestatud jaemüügitasandil osutatava rändlusteenuse tasud, ei oleks enam proportsionaalne kohustada riigiseseid teenuste osutajaid rakendama reguleeritud rändlusteenuste eraldi sedalaadi müüki. Teenuseosutajad, kes on juba võimaldanud oma klientidele juurdepääsu teise rändlusteenuse osutaja poolt pakettidena osutatavatele reguleeritud kõne-, SMS- ja rändlusteenustele, võivad seda jätkuvalt teha. Teisest küljest ei saa välistada, et rändlusliiklused saaksid küllastatavatel

turgudel kasu konkurentsivõimelisematest jaehindadest, eeskätt rändluse andmeside puhul. Võttes arvesse andmeside-rändlusteenuste suurenevat nõudlust ja tähtsust, tuleks rändlusklientidele tagada liidu sees reisimise ajal alternatiivsed võimalused andmeside-rändlusteenustele juurdepääsemiseks. Seetõttu tuleks säilitada määruses (EL) nr 531/2012 riigisiseste teenuste ja rändlusteenuste osutajate suhtes kehtestatud kohustus mitte takistada klientide juurdepääsu reguleeritud andmeside-rändlusteenustele, mida teine rändlusteenuse osutaja osutab otse külastatavas sidevõrgus.

- (28) Kooskõlas põhimõttega, et maksab helistaja, ei maksa mobiilsidekliendid riigisiseste mobiilkõnede vastuvõtmise eest, vaid kõne vastuvõtja sidevõrgus kõne lõpetamise kulu kaetakse helistaja jaehinnast. Kõne lõpetamise tasude ühtlustamine liikmesriikides peaks võimaldama rakendada sama põhimõtet jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste kõnede suhtes. Kuna aga selline kord veel ei kehti, ei tohiks käesolevas määruses sätestatud olukordades, kus rändlusteenuse osutajatel on lubatud kohaldada jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste suhtes lisatasu, ületada vastu võetud rändluskõnede suhtes kohaldatav lisatasu liidus kehtivate kõne lõpetamise maksimaalsete hulgitasude keskmist. Seni kuni komisjon kõnealuse lahendamata küsimusega tegeleb, loetakse seda üleminekukorraks.
- (29) Seepärast tuleks määrust (EL) nr 531/2012 vastavalt muuta.
- (30) Käesolev määrus peaks olema erimeede direktiivi 2002/21/EÜ artikli 1 lõike 5 tähenduses. Seega juhul, kui liiduüleste reguleeritud rändlusteenuste osutajad muudavad käesoleva määruse nõuetele vastamiseks oma jaemüügitasandi rändlustariife ja kaasnevaid rändluse kasutamise põhimõtteid, ei tohiks sellised muudatused anda praegust elektroonilise side võrkude ja teenuste õigusraamistikku üle võtvate siseriiklike õigusaktide alusel mobiilsideklientidele mingit õigust oma lepingute ülesütlemiseks.
- (31) Määruses (EL) nr 531/2012 sätestatu kohaselt rändlusklientide õiguste tugevdamiseks tuleks käesolevas määruses sätestada seoses jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenustega konkreetsed läbipaistvusnõuded, mis on kooskõlas konkreetsete tariifi- ja mahutingimustega, mida kohaldatakse siis, kui jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasud on kaotatud. Eeskätt tuleks tagada rändlusklientide õigeaegne tasuta teavitamine kohaldatavast mõistliku kasutamise poliitikast, reguleeritud kõne-, SMS- või andmeside-rändluse suhtes kohaldatava mõistliku kasutamise mahu äratarbimisest, esitades asjaomase teabe lisatasude kohta, ning reguleeritud andmeside-rändlusteenuste senisest tarbimisest.
- (32) Selleks et tagada käesoleva määruse sätete rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendusvolitused, et sätestada kõne lõpetamise maksimaalsete tasude kaalutud keskmine ning üksikasjalikud eeskirjad mõistliku kasutamise poliitika rakendamise kohta ning jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkuse hindamise meetodite ning rändlusteenuse osutaja poolt sellise hindamise eesmärgil esitatava taotluse kohta. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (33) Käesolevas määruses järgitakse põhiõigusi ning võetakse arvesse eeskätt hartas tunnustatud põhimõtteid, eelkõige isikuandmete kaitset, sõna- ja teabevabadust, ettevõtlusvabadust, diskrimineerimiskeeldu ja tarbijakaitset.
- (34) Kuna liikmesriigid ei suuda piisaval määral saavutada käesoleva määruse eesmärki, milleks on avatud internetile juurdepääsu tagamiseks ja jaemüügitasandil osutatava rändlusteenuse tasude kaotamiseks vajalike ühiste eeskirjade kehtestamine, ning nimetatud eesmärk on oma ulatuse ja mõju tõttu paremini saavutatav liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus selle eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (35) Euroopa andmekaitseinspektoriga on konsulteeritud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 45/2001 ⁽²⁾ artikli 28 lõikele 2 ja arvamus on esitatud 24. novembril 2013,

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimise ja kohaldamisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse ühised eeskirjad, millega tagada andmeliikluse võrdne ja mittediskrimineeriv käsitlemine internetiühenduse teenuste osutamisel ning sellega kaasnevad lõppkasutajate õigused.
2. Käesoleva määrusega luuakse uus jaehindade mehhanism liidu tasandil reguleeritud rändlusteenuste tarvis, et kaotada jaemüügi tasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasud ilma turumoonutusteta riigisisestel ja külalastatud turgudel.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse direktiivi 2002/21/EÜ artiklis 2 sätestatud mõisteid.

Lisaks kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „üldkasutatava elektroonilise side teenuse osutaja” - ettevõtja, kes pakub üldkasutatavaid sidevõrke või osutab elektroonilise side teenuseid;
- 2) „internetiühenduse teenus” - üldkasutatav elektroonilise side teenus, millega pakutakse juurdepääsu internetile ja selle kaudu ühendust praktiliselt kõigi internetiga ühendatud lõpp-punktidega, sõltumata kasutatavast võrgutehnoloogiast ja lõppseadmest.

Artikkel 3

Avatud internetile juurdepääsu tagamine

1. Lõppkasutajatel on õigus pääseda ligi teabele ja sisule ning seda levitada, kasutada ja pakkuda rakendusi ja teenuseid ning kasutada vabalt valitud lõppseadmeid internetiühenduse teenuse kaudu, olenemata lõppkasutaja või teenuseosutaja asukohast või teabe, sisu, rakenduse või teenuse asukohast, päritolust või sihtkohast.

Käesolev lõige ei piira liidu õiguse või liidu õigusega kooskõlas oleva siseriikliku õiguse kohaldamist, mis on seotud sisu, rakenduste või teenuste seaduslikkusega.

2. Internetiühenduse teenuse osutajate ja lõppkasutajate vahelised lepingud, mis käsitlevad selliseid internetiühenduse teenuse osutajate kaubandus- ja tehnilisi tingimusi ja nõudeid nagu hind, andmemahud või kiirus ning internetiühenduse teenuse osutajate kaubandustavasid, ei piira lõikes 1 sätestatud lõppkasutajate õiguse kasutamist.

3. Internetiühenduse teenuse osutajad käsitlevad internetiühenduse teenuste osutamisel kogu andmeliiklust ühtmoodi, ilma diskrimineerimise, piiramise või sekkumiseta ning sõltumata selle saatjast ja vastuvõtjast, kättesaadavast või levitatavast sisust, kasutatavatest või pakutavatest rakendustest või teenustest ning kasutatavast lõppseadmest.

Esimene lõik ei takista internetiühenduse teenuse osutajaid rakendamast mõistlikke andmeliikluse haldamise meetmeid. Andmeliikluse haldamise meetmed on mõistlikud, kui need on läbipaistvad, mittediskrimineerivad ja proportsionaalsed ning kui nende puhul ei lähtuta ärielistest kaalutlustest, vaid konkreetsete andmeliikluse kategooriate suhtes kohaldatavatest objektiivselt erinevatest teenusekvaliteedi tehnilistest nõuetest. Selliste meetmed ei hõlma konkreetse sisu kontrollimist ning neid ei kohaldata kauem, kui on vaja.

Internetiühenduse teenuse osutajad ei kohalda selliseid andmeliikluse haldamise meetmeid, mis lähevad kaugemale teises lõigus sätestatust, ning eelkõige ei blokeeri, aeglusta, muuda, piira, mõjuta, halvenda ega diskrimineeri konkreetset sisu, konkreetseid rakendusi või teenuseid või nende teatavaid kategooriaid, välja arvatud siis, kui on vaja ning üksnes nii kaua, kui vaja, et:

- a) tagada vastavus internetiühenduse teenuse osutaja suhtes kehtestatud liidu õigusaktidele ning liidu õigusega kooskõlas olevatele siseriiklikele õigusaktidele või kõnealuseid liidu õigusakte või liidu õigusega kooskõlas olevaid siseriiklikke õigusakte jõustavatele meetmetele, sealhulgas kohtu või vastavate volitustega riigiasutuste korraldustele;

- b) säilitada sidevõrgu, selle kaudu osutatavate teenuste ja lõppkasutajate lõppseadmete terviklikkus ja turvalisus;
- c) vältida sidevõrku ähvardavat ülekoormust ning leevendada sidevõrgu erakorralise või ajutise ülekoormuse mõju, tingimusel et samaväärseid andmeliikluse kategooriaid käsitletakse ühtmoodi.

4. Andmeliikluse haldamise meetmed võivad hõlmata isikuandmete töötlemist ainult siis, kui sellist töötlemist on vaja lõikes 3 sätestatud eesmärkide saavutamiseks ja see on proportsionaalne. Niisugune töötlemine peab toimuma vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ⁽¹⁾. Andmeedastuse haldamise meetmed peavad samuti vastama Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2002/58/EÜ⁽²⁾.

5. Üldkasutatava elektroonilise side teenuse osutajad, sealhulgas internetiühenduse teenuse osutajad ning sisu, rakenduste ja teenuste pakkujad võivad osutada peale internetiühenduse teenuste muud teenuseid, mis on optimeeritud konkreetsele sisule või konkreetsetele rakendustele või teenustele või nende kombinatsioonile, kui optimeerimine on vajalik, et tagada vastavus nõuetele, mis esitatakse sisule, rakendustele või teenustele seoses teatava kvaliteeditasemega.

Üldkasutatava elektroonilise side teenuste osutajad, sealhulgas internetiühenduse teenuse osutajad võivad selliseid teenuseid pakkuja või võimaldada üksnes juhul, kui sidevõrgu läbilaskevõime on piisav, et osutada neid teenuseid lisaks osutatavatele internetiühenduse teenustele. Neid teenuseid ei kasutata ega pakuta internetiühenduse teenuste asemel ning need ei tohi negatiivselt mõjutada internetiühenduse teenuste kättesaadavust või üldist kvaliteeti lõppkasutaja jaoks.

Artikkel 4

Avatud internetile juurdepääsu tagamise läbipaistvusmeetmed

1. Internetiühenduse teenuse osutajad tagavad, et igas internetiühenduse teenust käsitlevas lepingus oleks täpsustatud vähemalt järgmine:

- a) teave selle kohta, kuidas vastava teenuseosutaja kohaldatavad andmeliikluse haldamise meetmed võivad mõjutada internetiühenduse teenuse kvaliteeti, lõppkasutajate eraelu puutumatust ja nende isikuandmete kaitset;
- b) selge ja arusaadav selgitus selle kohta, kuidas andmemahu piirang, kiirus ja muud teenusekvaliteedi parameetrid võivad praktikas mõjutada internetiühenduse teenuseid ning eelkõige sisu, rakenduste ja teenuste kasutamist;
- c) selge ja arusaadav selgitus selle kohta, kuidas artikli 3 lõikes 5 osutatud teenused, mida lõppkasutaja tellib, võivad praktikas mõjutada selle lõppkasutaja internetiühenduse teenuseid;
- d) selge ja arusaadav selgitus internetiühenduse teenuste minimaalse, tavapärase, maksimaalse ja väljareklaamitud alla- ja üleslaadimiskiiruse kohta püsivõrkude puhul või internetiühenduse teenuste hinnangulise maksimaalse ja väljareklaamitud alla- ja üleslaadimiskiiruse kohta mobiilsidevõrkude puhul ning selle kohta, kuidas kõrvalekaldumine vastavatest väljareklaamitud alla- ja üleslaadimiskiirustest võib mõjutada artikli 3 lõikes 1 sätestatud lõppkasutajate õiguste kasutamist;
- e) selge ja arusaadav selgitus õiguskaitsevahendite kohta, mis on tarbijatele siseriikliku õiguse kohaselt kättesaadavad, kui internetiühenduse teenuse tegelik jõudlus kiiruse või muude teenusekvaliteedi parameetrite osas pidevalt või korrapäraselt erineb punktide a–d kohaselt viidatud jõudlusest.

Internetiühenduse teenuse osutajad avaldavad esimeses lõigus osutatud teabe.

2. Internetiühenduse teenuse osutajad kehtestavad läbipaistva, lihtsa ja tõhusa korra artikli 3 ja käesoleva artikli lõike 1 kohaste õiguste ja kohustustega seonduvate lõppkasutajate kaebuste menetlemiseks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37).

3. Lõigetes 1 ja 2 sätestatud nõuded lisanduvad direktiivis 2002/22/EÜ ettenähtud nõuetele ning ei takista liikmesriike säilitamast või kehtestamast täiendavaid järelevalvet, teavet ja läbipaistvust puudutavaid nõudeid, sealhulgas avaldatava teabe sisu ja vormi ning selle avaldamise viisi kohta. Nimetatud nõuded peavad vastama käesolevale määrusele ning direktiivide 2002/21/EÜ ja 2002/22/EÜ asjaomastele sätetele.

4. Internetiühenduse teenuse kiiruse või muude teenusekvaliteedi parameetritega seonduvat jõudluse pidevat või korrapärast märkimisväärset erinemist sellest jõudlusest, millest internetiühenduse teenuse osutaja on käesoleva artikli lõike 1 punktide a kuni d kohaselt teada andnud ja mille puhul riigi reguleeriva asutuse sertifitseeritud kontrollimehhanism on vastavad asjaolud tõendanud, käsitatakse tarbijatele siseriikliku õiguse kohaselt kättesaadavate õiguskaitsevahendite kindlaksmääramisel jõudlust käsitlevate nõuete täitmatajätmisena.

Käesolevat lõiget kohaldatakse üksnes pärast 29. novembrit 2015 sõlmitud või uuendatud lepingute suhtes.

Artikkel 5

Järelevalve ja jõustamine

1. Riigi reguleerivad asutused kontrollivad hoolikalt artikli 3 ja 4 järgimist ja tagavad selle ning edendavad sellist jätkuvat mittediskrimineerivat internetiühendust, mille kvaliteet vastab tehnoloogia arengule. Neil eesmärkidel võivad riigi reguleerivad asutused määrata kindlaks ühe või mitme üldkasutatava elektroonilise side teenuse osutaja, sealhulgas internetiühenduse teenuse osutaja suhtes kohaldatavad tehnilised nõuded, minimaalsed teenusekvaliteedi nõuded ning muud asjakohased ja vajalikud meetmed.

Riigi reguleerivad asutused avaldavad igal aastal aruande teostatud kontrolli ja selle tulemuste kohta ning esitavad need aruanded komisjonile ja BERECile.

2. Üldkasutatava elektroonilise side teenuse osutajad, sealhulgas internetiühenduse teenuse osutajad esitavad riigi reguleeriva asutuse taotlusel artiklites 3 ja 4 sätestatud kohustustega seotud teabe, eelkõige teabe selle kohta, kuidas nad haldavad oma sidevõrkude läbilaskevõimet ja andmeliiklust, ning samuti põhjendused kohaldatud andmeliikluse haldamise meetmete kohta. Kõnealused teenuseosutajad esitavad taotletud teabe vastavalt riigi reguleeriva asutuse nõutavale ajakavale ja täpsusastmele.

3. Selleks et aidata käesolevat määrust järjepidevalt kohaldada, sätestab BEREC pärast sidusrühmadega konsulteerimist ning tihedas koostöös komisjoniga 30. augustiks 2016 suunised käesoleva artikli kohaste riigi reguleerivate asutuste kohustuste rakendamiseks.

4. Käesolev artikkel ei piira liikmesriikide poolt kooskõlas liidu õigusega samadele või teistele pädevatele asutustele antud ülesannete täitmist.

Artikkel 6

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad artiklite 3, 4 ja 5 rikkumise korral kohaldatavate karistuste kohta ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid annavad kõnealustest eeskirjadest ja meetmetest komisjoni hiljemalt 30. aprilliks 2016 teada ja teatavad komisjonile viivitamata kõikidest hilisematest muudatustest, mis neid mõjutavad.

Artikkel 7

Määruse (EL) nr 531/2012 muutmise

Määrust (EL) nr 531/2012 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

a) punktid i, l ja n jäetakse välja;

b) lisatakse järgmised punktid:

„r) „riigisisene jaehind” – rändlusteenuse osutaja poolt iga tarbitud ühiku eest võetav riigisisene jaemüügi tasu, mida kohaldatakse tehtud kõnedele ja saadetud SMS-sõnumitele (mida alustatakse ja lõpetatakse samas liikmesriigis erinevates üldkasutatavates sidevõrkudes) ning kliendi tarbitud andmetele; juhul kui konkreetset riigisisest jaemüügi tasu ühiku kohta ei eksisteeri, loetakse riigisiseseks jaehinnaks sama maksustamismehhanism, mida kasutatakse siis, kui klient oleks kõnesid teinud ja SMS-sõnumeid saatnud (mida alustatakse ja lõpetatakse samas liikmesriigis erinevates üldkasutatavates sidevõrkudes) ning andmeid tarbinud enda liikmesriigis;

- s) „reguleeritud rändlusteenuste jaemüügitasandil eraldi osutamine” – selliste reguleeritud rändlusteenuste osutamine, mida alternatiivne rändlusteenuse osutaja osutab rändlusklientidele otse külastatavas sidevõrgus.”
- 2) Artikli 3 lõige 6 asendatakse järgmisega:
- „6. Lõikes 5 osutatud standardpakkumine peab olema piisavalt üksikasjalik ja hõlmama kõiki lõikes 3 osutatud rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsuks vajalikke komponente, samuti peab see sisaldama rändlusteenuste hulgiturule ja rändluse hulgitteenuste edasimüümisele otsese juurdepääsu suhtes asjakohaste pakkumiste kirjeldusi ning nendega seonduvaid tingimusi. Nimetatud standardpakkumine võib sisaldada tingimusi, mille eesmärk on hoida ära püsivat rändlust või rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu anomaalset või lubamatut kasutamist muul eesmärgil kui reguleeritud rändlusteenuste osutamine rändlusteenuse osutajate kasutajatele, kui viimased perioodiliselt liidus reisivad. Riikide reguleerivad asutused annavad vajadusel korralduse standardpakkumiste muutmiseks, et tagada käesolevas artiklis sätestatud kohustuste täitmine.”
- 3) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:
- a) pealkiri asendatakse järgmisega:
- „Reguleeritud andmeside-rändlusteenuste eraldi osutamine jaemüügitasandil”;
- b) lõike 1 esimene lõik jäetakse välja;
- c) lõiked 4 ja 5 jäetakse välja.
- 4) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:
- a) pealkiri asendatakse järgmisega:
- „Reguleeritud andmeside-rändlusteenuste jaemüügitasandil eraldi osutamise rakendamine”;
- b) lõige 1 asendatakse järgmisega:
- „1. Riigisiseste teenuste osutajad rakendavad artiklis 4 sätestatud reguleeritud andmeside-rändlusteenuste jaemüügitasandil eraldi osutamist nii, et rändluskliendid saavad kasutada eraldiseisvaid reguleeritud andmeside-rändlusteenuseid. Riigisiseste teenuste osutajad rahuldavad kõik põhjendatud taotlused juurdepääsuks vahenditele ja seonduvatele tugiteenustele, mis on reguleeritud andmeside-rändlusteenuste jaemüügitasandil eraldi osutamise osas asjakohased. Juurdepääs kõnealustele vahenditele ja tugiteenustele, mis on reguleeritud andmeside-rändlusteenuste jaemüügitasandil eraldi osutamiseks vajalikud, sealhulgas kasutaja autentimise teenustele, on tasuta ja rändlusklientidelt ei nõuta nende eest mingisugust otsest tasu.”;
- c) lõige 2 asendatakse järgmisega:
- „2. Et tagada reguleeritud andmeside-rändlusteenuste jaemüügitasandil eraldi osutamise järjepidev ja üheaegne rakendamine kogu liidus, võtab komisjon pärast BERICiga konsulteerimist rakendusaktidega vastu üksikasjalikud eeskirjad reguleeritud andmeside-rändlusteenuste jaemüügitasandil eraldi osutamise rakendamise tehniliste lahenduste kohta. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 6 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.”;
- d) lõike 3 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:
- „3. Tehnilised lahendused reguleeritud andmeside-rändlusteenuste jaemüügitasandil eraldi osutamise rakendamiseks peavad vastama järgmistele kriteeriumitele.”.
- 5) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 6a

Jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamine

Alates 15. juunist 2017, tingimusel et artikli 19 lõikes 2 osutatud eelnõu põhjal vastuvõetud seadusandlik akt on sel kuupäeval kohaldatav, ei kohalda rändlusteenuse osutajad üheski liikmesriigis rändlusklientide suhtes riigisisese jaehinnaga võrreldes mis tahes lisatasusid ühegi tehtud või vastu võetud reguleeritud rändluskõne, ühegi saadetud reguleeritud SMS- või MMS-rändlussõnumi eest või ühegi kasutatud reguleeritud andmeside-rändlusteenuse eest, sealhulgas MMS-rändlussõnumid, või mis tahes üldist tasu välismaal lõppseadme või teenuse kasutamise võimaldamise eest vastavalt artiklitele 6b ja 6c.

*Artikkel 6b***Mõistlik kasutamine**

1. Kooskõlas käesoleva artikliga ning artiklis 6d osutatud rakendusaktidega, võivad rändlusteenuse osutajad kohaldada selliste jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste suhtes, mille hind on samal tasemel kohaldatava riigisisese jaehinnaga, nn mõistliku kasutamise poliitikat selle vältimiseks, et rändluskliendid kasutavad jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuseid anomaalselt või kuritarvitavad neid, näiteks kui selliseid teenuseid kasutavad rändluskliendid muus liikmesriigis kui riigisisese teenuseosutaja liikmesriik muudel eesmärkidel kui regulaarne reisiimine.

Mõistliku kasutamise poliitika võimaldab rändlusteenuse osutaja klientidel tarbida teatavat mahtu jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid kohaldatava riigisisese jaehinna eest, mis on kooskõlas nende vastavate tariifikavadega.

2. Selliste jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste suhtes, mille puhul ületatakse mõistliku kasutamise poliitikaga ette nähtud piire, kohaldatakse artiklit 6e.

*Artikkel 6c***Jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkus**

1. Konkreetsetel ja erandlikel asjaoludel, pidades silmas riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkust, võib rändlusteenuse osutaja juhul, kui tal ei ole võimalik katta oma tegeliku ja prognoositava reguleeritud rändlusteenuste artiklite 6a ja 6b kohase osutamise kogukulu oma tegelikust ja prognoositavast selliste teenuste osutamise kogutulust, taotleda luba lisatasu kehtestamiseks. Nimetatud lisatasu kohaldatakse üksnes sellises ulatuses, mis on vajalik jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulude katmiseks, võttes arvesse kohaldatavaid maksimaalseid hulgihindu.

2. Kui rändlusteenuse osutaja otsustab rakendada käesoleva artikli lõike 1 sätteid, peab ta riigi reguleerivale asutusele esitama viivitamata avalduse ning edastama talle kogu vajaliku teabe kooskõlas artiklis 6d osutatud rakendusaktidega. Rändlusteenuse osutaja ajakohastab seejärel kõnealust teavet iga 12 kuu tagant ning esitab selle riigi reguleerivale asutusele.

3. Pärast rändlusteenuse osutajalt lõike 2 kohase avalduse saamist hindab riigi reguleeriv asutus seda, kas rändlusteenuse osutaja on näidanud, et tal ei ole võimalik oma kulusid lõike 1 kohaselt katta ilma, et see kahjustaks riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkust. Riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse hindamine põhineb asjakohastel, rändlusteenuse osutajale eriomastel objektiivsetel teguritel, sealhulgas asjaomases liikmesriigis rändteenuse osutajate vahel valitsevatel objektiivsetel erinevustel ning riigisiseste hindade ja tulu tasemel. Riigi reguleeriv asutus annab loa lisatasu kehtestamiseks juhul, kui lõikes 1 ja käesolevas lõikes sätestatud tingimused on täidetud.

4. Riigi reguleeriv asutus annab lisatasu kehtestamise loa ühe kuu jooksul pärast rändlusteenuse osutajalt taotluse saamist, välja arvatud juhul, kui taotlus on selgelt põhjendamatu või kui ei ole esitatud piisavalt teavet. Kui riigi reguleeriv asutus leiab, et taotlus on selgelt põhjendamatu või et esitatud teave ei ole piisav, teeb ta järgmise kahe kuu jooksul pärast seda, kui ta on andnud rändlusteenuse osutajale võimaluse saada ära kuulatud, lõpliku otsuse lisatasu lubamise, muutmise või selle lubamisest keeldumise kohta.

*Artikkel 6d***Mõistliku kasutamise poliitika rakendamine ja jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkus**

1. Selleks, et tagada artiklite 6b ja 6c järjepidev kohaldamine, võtab komisjon pärast BERECiga konsulteerimist 15. detsembriks 2016 vastu rakendusaktid, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad mõistliku kasutamise poliitika rakendamise kohta ning jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkuse hindamise meetodite ning rändlusteenuse osutaja poolt sellise hindamise eesmärgil esitatava taotluse kohta. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 6 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

2. Kui komisjon võtab vastu rakendusaktid artiklis 6b sätestatud mõistliku kasutamise poliitika rakendamise üksikasjalike eeskirjade kohta, võtab ta arvesse järgmist:

a) hinnakujunduse ja tarbimisharjumuste areng liikmesriikides;

b) riigisiseste hinnatasemete ühtsuse määr kogu liidus;

- c) reisimisharjumused liidus;
- d) täheldatav konkurentsi moonutamise oht ning investeerimisstiimulid riigisisestel ja külastatud turgudel.
3. Kui komisjon võtab vastu rakendusaktid artiklis 6c sätestatud rändlusteenuse osutaja suhtes kohaldatavate jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkuse hindamise meetodeid käsitlevate üksikasjalike eeskirjade kohta, põhinevad need alljärgneval:
- a) jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste osutamise tegeliku ja prognoositava kogukulu kindlaksmääramine lähtudes tegelikest rändlusteenuste hulgihindadest tasakaalustamata liikluse puhul ning reguleeritud rändlusteenuste jaemüügitasandil osutamiseks vajalikest ühistest kuludest;
- b) tegeliku ja prognoositava reguleeritud rändlusteenuste jaemüügitasandil osutamise kogutulu kindlaksmääramine;
- c) reguleeritud rändlusteenuste jaemüügitasandil tarbimine ning riigisisene tarbimine rändlusteenuse osutaja kliendi poolt;
- d) konkurentsi-, hinna- ja tulutase riigisisel turul ning mis tahes täheldatav oht, et riigisiseste jaehindadega toimuv rändlus võiks nende hindade kujunemist tuntuvalt mõjutada.
4. Komisjon vaatab lõike 1 alusel vastuvõetud rakendusaktid turu arengutendentse arvesse võttes perioodiliselt läbi.
5. Riigi reguleeriv asutus kontrollib rangelt mõistliku kasutamise poliitika ja jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkust puudutavate meetmete rakendamist ning teostab selle üle järelevaiget, võttes võimalikult suurel määral arvesse asjaomasele liikmesriigile eriomaseid asjakohaseid objektiivseid tegureid ning rändlusteenuse osutajate vahelisi objektiivseid erinevusi. Ilma et see piiraks artikli 6c lõikes 3 sätestatud menetluse kohaldamist, jõustab riigi reguleeriv asutus õigeaegselt artiklites 6b ja 6c sätestatud nõuded ning käesoleva artikli lõike 1 kohaselt vastu võetud rakendusaktid. Riigi reguleeriv asutus võib igal ajal rändlusteenuse osutajalt nõuda lisatasu muutmist või selle kohaldamise peatamist, kui see ei ole kooskõlas artiklitega 6b või 6c. Riigi reguleeriv asutus teavitab komisjoni igal aastal artiklite 6b ja 6c ning käesoleva artikli kohaldamisest.

Artikkel 6c

Reguleeritud rändlusteenuste osutamine jaemüügitasandil

1. Ilma et see piiraks teise lõigu kohaldamist, kui rändlusteenuse osutaja kohaldab lisatasu reguleeritud rändlusteenuste tarbimisele jaemüügitasandil, mis ületab mõistliku kasutamise poliitikaga ette nähtud piire, peab see vastama järgmistele nõuetele (v.a käibemaks):
- a) tehtud reguleeritud rändluskõnede, saadetud reguleeritud SMS-rändlussõnumite ja kasutatud reguleeritud andmeside-rändlusteenuste suhtes kohaldatav lisatasu ei tohi ületada vastavalt artikli 7 lõikes 2, artikli 9 lõikes 1 ja artikli 12 lõikes 1 sätestatud maksimaalseid hulgihindu;
- b) riigisisese jaehinna ning mis tahes tehtud reguleeritud rändluskõnede, saadetud reguleeritud SMS-rändlussõnumite ja kasutatud reguleeritud andmeside-rändlusteenuste suhtes kohaldatava lisatasu summa ei tohi ületada vastavalt 0,19 eurot minuti eest, 0,06 eurot SMS-rändlussõnumi eest ja 0,20 eurot kasutatud megabaidi eest;
- c) vastu võetud reguleeritud rändluskõne suhtes kohaldatav lisatasu ei tohi ületada liidus kehtivate mobiilõnede lõpetamise tasude kaalutud keskmist, mis on sätestatud kooskõlas lõikega 2.

Rändlusteenuse osutajad ei tohi kohalda lisatasu vastu võetud reguleeritud SMS-rändlussõnumi või rändlushäälsõnumi suhtes. See ei mõjuta muid kohaldatavaid tasusid, näiteks tasu nende sõnumite kuulamise eest.

Rändlusteenuse osutajad võtavad tehtud ja vastu võetud rändluskõnede eest tasu sekundilise täpsusega. Rändlusteenuse osutajad võivad kohaldada tehtud kõne puhul kõne miinimumkestust, mis ei tohi ületada 30 sekundit. Rändlusteenuse osutajad nõuavad oma klientidelt reguleeritud andmeside-rändlusteenuste osutamise eest tasu kilobaidipõhiselt, välja arvatud multimeediateenuse (MMS) sõnumid, mille eest võib tasu nõuda ühikupõhiselt. Sellisel juhul ei tohi jaemüügitasu, mida rändlusteenuse osutaja võib oma rändluskliendilt MMS-rändlussõnumite edastamise või vastuvõtmise eest nõuda, reguleeritud andmeside-rändlusteenuse puhul ületada esimeses lõigus sätestatud maksimaalset jaemüügitasu.

Artikli 6f lõikes 1 osutatud ajavahemiku jooksul ei välista käesolev lõige selliseid pakkumisi, mis annavad rändlusklieentidele päevatasu või muu kindlaksmääratud perioodilise tasu eest teatava mahu tarbida reguleeritud rändlusteenust, tingimusel et kogu selle mahu tarbimisel ei ületa tehtud ja vastu võetud reguleeritud rändluskõnede, saadetud SMSide ja kasutatud andmeside-rändlusteenuste ühikuhind vastavat riigisisest jaehinda ja käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud maksimaalset lisatasu.

2. Komisjon võtab 31. detsembriks 2015 pärast konsulteerimist BERECiga ja vastavalt käesoleva lõike teisele lõigule vastu rakendusaktid, milles sätestatakse lõike 1 esimese lõigu punktis c osutatud mobiilkõnede lõpetamise tasude kaalutud keskmine. Komisjon vaatab kõnealused rakendusaktid igal aastal läbi. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artikli 6 lõikes 2 osutatud kontrollimenetluse kohaselt.

Mobiilkõnede lõpetamise tasude kaalutud keskmine põhineb järgmistel kriteeriumidel:

- a) mobiilkõnede lõpetamise tasude maksimaalne tase, mida riikide reguleerivad asutused rakendavad turul hulgi- müügi tasandil häälkõnede lõpetamise puhul mobiilsidevõrkude suhtes kooskõlas raamdirektiivi artiklitega 7 ja 16 ja juurdepääsu käsitleva direktiivi artikliga 13, ja
- b) abonentide koguarv liikmesriikides.

3. Rändlusteenuse osutajad võivad pakkuda ja rändlusklieendid võivad sihilikult valida rändlustariifi, mis erineb kooskõlas artiklitega 6a, 6b, 6c ja käesoleva artikli lõikega 1 sätestatud tariifist, mis läbi nad kasutavad teistsuguseid reguleeritud andmeside-rändlusteenuste suhtes kohaldatavaid tariife kui neid, mis oleks neile määratud valiku tege- mata jätmise korral. Rändlusteenuse osutaja tuletab neile rändlusklieentidele meelde neid rändlusteenuse eeliseid, mis nad loobumise- ga kaotavad.

Ilma et see piiraks esimese lõigu kohaldamist, kohaldavad rändlusteenuse osutajad artiklite 6a ja 6b ning käesoleva artikli lõike 1 kohaselt sätestatud tariifi automaatselt kõigi olemasolevate ja uute rändlusklieentide suhtes.

Rändlusklieent võib igal ajal taotleda kooskõlas artiklitega 6a, 6b, 6c ja käesoleva artikliga 1 sätestatud tariifist loobumist või selle tariifi valimist. Kui rändlusklieent soovivad teadlikult loobuda artiklites 6a, 6b, 6c ja käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tariifist või selle tariifi valida, siis selline üleminek toimub tasuta ühe tööpäeva jooksul taotluse saamisest ning sellega ei kaasne tingimusi või piiranguid, mis on seotud lepingu muude kui rändlusega seotud osadega. Rändlusteenuse osutajad võivad üleminekut edasi lükata seni, kuni varasem rändlustariif on kehtinud kindlaksmääratud miinimumperioodi, mis ei ületa kahte kuud.

4. Rändlusteenuse osutajad tagavad, et mis tahes liiki jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid käsitlevas lepingus on määratletud osutatava reguleeritud rändlusteenuse peamised omadused, sealhulgas eelkõige:

- a) konkreetne tariifikava või konkreetseid tariifikavad ja iga tariifikava kohta pakutavate teenuste liigid, sealhulgas side maht;
- b) piirangud, mis on kehtestatud nende jaemüügi tasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste tarbimisele, mida osutatakse riigisisese jaehinnaga, eelkõige arvandmed selle kohta, kuidas rakendatakse mõistliku kasutamise poliitikat lähtudes asjaomase jaemüügitasandil osutatava reguleeritud rändlusteenuse peamistest hinnaelementidest, mahust ja muudest parameetritest.

Rändlusteenuse osutajad avaldavad esimeses lõigus osutatud teabe.

Artikkel 6f

Jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasud üleminekuperioodil

1. Ajavahemikul 30. aprillist 2016 kuni 14. juunini 2017 võivad rändlusteenuse osutajad jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste puhul kohaldada lisaks riigisisesele jaehinnale lisatasu.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ajavahemikul kohaldatakse artiklit 6e *mutatis mutandis*.”

- 6) Artiklid 8, 10 ja 13 jäetakse välja.

7) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kõnealune personaalne baashinnateave esitatakse vääringus, milles kliendi riigisiseste teenuste osutaja esitab oma arve, ning see sisaldab teavet:

a) rändluskliendi suhtes liidus kohaldatava mõistliku kasutamise poliitika kohta ning lisatasude kohta, mida kliendilt võidakse nõuda nimetatud mõistliku kasutamise poliitika ületamise korral, ning

b) kooskõlas artikliga 6c kohaldatavate lisatasude kohta.”;

b) lõike 1 kuues lõik asendatakse järgmisega:

„Esimest, teist, neljandat ja viiendat lõiku, välja arvatud nendes sisalduvat viidet mõistliku kasutamise poliitikale ja kooskõlas artikliga 6c kohaldatavatele lisatasudele, kohaldatakse ka rändlusteenuse osutajate poolt osutatavate kõne- ja SMS-rändlusteenuste suhtes, mida rändluskliendid kasutavad väljaspool liitu reisisides.”;

c) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Rändlusteenuse osutaja saadab rändluskliendile teate, kui reguleeritud kõne- ja SMS-rändlusteenuse tarbimise suhtes rakendatav mõistliku kasutamise maht on ära kasutatud või mis tahes artikli 6c kohaselt kohaldatav kasutamise ülempiir. Selles teates näidatakse ära lisatasud, mida kohaldatakse rändluskliendi poolt täiendavalt tarbitavate reguleeritud kõne- või SMS-rändlusteenuste suhtes. Igal kliendil on õigus nõuda rändlusteenuse osutajalt kõnealuste teadete saatmise lõpetamist ning igal ajal ja tasuta nõuda rändlusteenuse osutajalt seda teenust uuesti.”;

d) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Rändlusteenuse osutajad annavad liitumisel kõikidele klientidele täielikku teavet kohaldatavate rändlustasude kohta. Nad annavad oma rändlus klientidele kohaldatavate rändlustasude kohta teavet põhjendamatu viivitusega iga kord, kui tasud muutuvad.

Rändlusteenuse osutajad saavad kõikidele muu tariifi valinud klientidele mõistlike ajavahemike järel meeldetuletuse.”

8) Artiklit 15 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Rändlusteenuse osutaja teavitab rändlusklienti automaatsõnumiga, et klient kasutab reguleeritud andmeside-rändlusteenuseid, ning esitab personaalset baashinnateabe lisatasude kohta (vääringus, milles kliendi riigisiseste teenuste osutaja esitab oma arve), mida kohaldatakse kõnealuse rändluskliendi suhtes asjaomas liikmesriigis reguleeritud andmeside-rändlusteenuste osutamise puhul, välja arvatud juhul, kui klient on teavitanud rändlusteenuse osutajat, et ei soovi nimetatud teavet.

Kõnealune personaalne baashinnateave sisaldab teavet:

a) rändluskliendi suhtes liidus kohaldatava mõistliku kasutamise poliitika kohta ning lisatasude kohta, mida kliendilt võidakse nõuda nimetatud mõistliku kasutamise poliitika ületamise korral, ning

b) kooskõlas artikliga 6c kohaldatavate lisatasude kohta.

Kõnealune teave saadetakse rändluskliendi mobiilseadmesse näiteks SMSiga, elektronpostiga või mobiilseadme hüpikakna kaudu iga kord, kui rändlus klient siseneb liikmesriiki, mis ei ole tema riigisiseste teenuste osutaja asukohariik, ja algatab andmeside-rändlusteenuse esimest korda pärast kõnealusesse liikmesriiki sisenemist. Teave esitatakse siis, kui rändlus klient algatab reguleeritud andmeside-rändlusteenuse, ja seda tehakse tasuta ning sobiva vahendi abil, mis võimaldab seda lihtsalt vastu võtta ja mõista.

Kliendil, kes on rändlusteenuse osutajale teatanud, et ta ei soovi automaatset hinnateavet, on õigus nõuda rändlusteenuse osutajalt igal ajal ja tasuta nimetatud teenust uuesti.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Rändlusteenuse osutaja saab teate, kui reguleeritud andmeside-rändlusteenuse tarbimise suhtes rakendatav mõistliku kasutamise maht on ära kasutatud või mis tahes artikli 6c kohaselt kohaldatav kasutamise ülempiir. Selles teates näidatakse ära lisatasud, mida kohaldatakse rändluskliendi poolt täiendavalt tarvitavate reguleeritud andmeside-rändlusteenuste suhtes. Igal kliendil on õigus nõuda rändlusteenuse osutajalt kõnealuste teadete saatmise lõpetamist ning igal ajal ja tasuta nõuda rändlusteenuse osutajalt seda teenust uuesti.”;

c) lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„3. Kõik rändlusteenuse osutajad peavad andma kõigile oma rändluskiendidele võimaluse valida teadlikult ja tasuta selline moodus, mis annaks õigeaegselt teavet senise tarbimise kohta kas mahu arvestuses või selles vääringus, milles rändluskiendile esitatakse arve reguleeritud andmeside-rändlusteenuste kasutamise eest, ning mille abil oleks tagatud, et reguleeritud andmeside-rändlusteenuste kasutamise kogukulud (välja arvatud ühikupõhiselt tasutavate MMSide eest) ei ületaks teatavas kindlas ajavahemikus kindlaksmääratud rahalist ülempiiri ilma kliendi selgesõnalise nõusolekuta.”;

d) lõike 6 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„6. Käesolevat artiklit, välja arvatud lõiget 5, lõike 2 teist lõiku ja lõiget 2a, kohaldatakse käesoleva lõike teises ja kolmandas lõigus sätestatud arvestades ka rändlusteenuse osutajate poolt osutatavate andmeside-rändlusteenuste suhtes, mida rändluskiendid kasutavad väljaspool liitu reisides.”

9) Artiklit 16 muudetakse järgmiselt:

a) lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Riikide reguleerivad asutused kontrollivad rangelt artikleid 6b, 6c ning artikli 6e lõiget 3 rakendavaid rändlusteenuse osutajaid ning teostavad nende üle järelevalvet.”;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Riikide reguleerivad asutused teevad käesoleva määruse, eelkõige selle artiklite 6a, 6b, 6c, 6e, 7, 9 ja 12 kohaldamist käsitleva ajakohastatud teabe üldsusele kättesaadavaks kujul, mis tagab kõigile huvitatud isikutele hõlpsa juurdepääsu kõnealusele teabele.”

10) Artikkel 19 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 19

Läbivaatamine

1. Komisjon algatab 29. novembriks 2015 rändluse hulgituru läbivaatamise, pidades silmas selliste meetmete hindamist, mis on vajalikud jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamiseks 15. juuniks 2017. Komisjon vaatab muu hulgas läbi riigisisel hulgiturul valitseva konkurentsi taseme ning eelkõige hindab kantud hulgiturukulude ja kohaldatud hulgituruhindade taset ning geograafiliselt piiratud ulatuses tegutsevate operaatorite konkurentsiolukorda, sealhulgas kaubanduslepingute mõju konkurentile ja operaatorite võimet kasutada ära mastaabisäästu. Komisjon hindab samuti rändluse jaeturgude konkurentsi arengutendentse ning täheldatavat konkurentsi moonutamise ohtu ja investeerimisstiimuleid riigisisestel ja külastatud turgudel. Jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamiseks vajalike meetmete hindamisel võtab komisjon arvesse vajadust tagada, et külastatava sidevõrgu operaatoritel oleks võimalik katta kõik hulgituru reguleeritud rändlusteenuste osutamisega seotud kulud, sealhulgas ühised kulud. Komisjon võtab samuti arvesse vajadust vältida juurdepääsu püsivale rändlusele või rändlusteenuste anomaalsele või lubamatule kasutamisele muul eesmärgil kui reguleeritud rändlusteenuste osutamine rändlusteenuse osutaja klientidele, kui viimased perioodiliselt liidus reisivad.

2. Komisjon esitab 15. juuniks 2016 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande lõikes 1 osutatud läbivaatamise tulemuste kohta.

Aruandele lisatakse asjakohane seadusandlik ettepanek, millele eelneb avalik konsultatsioon ja mille eesmärk on muuta käesolevas määruses sätestatud reguleeritud rändlusteenuste hulgihindu või pakkuda välja muu lahendus hulgiturukulude jaemüügitasandil tuvastatud probleemide lahendamiseks, pidades silmas jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamist 15. juuniks 2017.

3. Lisaks esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande iga kahe aasta järel pärast lõikes 2 osutatud aruande esitamist. Igas aruandes hinnatakse muu hulgas:

- a) teenuste, sealhulgas jaemüügi tasandil osutatavate reguleeritud kõne-, SMS- ja andmeside-rändlusteenuste alternatiivsete teenuste kättesaadavust ja kvaliteeti, eeskätt pidades silmas tehnika arengut;
- b) konkurentsi taset nii rändluse jae- kui ka hulgiturul, eriti väikeste, sõltumatute või äsja tegevust alustanud operaatorite konkurentsiolukorda, sealhulgas kaubanduslepingute mõju konkurentsile ning operaatorite omavahelise seotuse taset;
- c) mil määral artiklites 3 ja 4 sätestatud struktuursete meetmete rakendamine on andnud tulemusi reguleeritud rändlusteenuste alase konkurentsi arendamisel siseturul.

4. Selleks et hinnata konkurentsi edenemist kogu liitu hõlmavatel rändlusturgudel, kogub BEREC korrapäraselt riikide reguleerivatelt asutustelt andmeid reguleeritud kõne-, SMS- ja andmeside-rändlusteenuste jae- ja hulgihindade kujunemise kohta. Nimetatud andmed esitatakse komisjonile vähemalt kaks korda aastas. Komisjon avalikustab need andmed.

Kogutud andmete põhjal esitab BEREC samuti korrapäraseid aruandeid hinnakujunduse ja tarbimisharjumuste arengu kohta liikmesriikides nii riigisiseste kui ka rändlusteenuste osas ning rändlusteenuse hulgihindade arengu kohta rändlusteenuse osutajate vahelise tasakaalustamata liikluse puhul.

Samuti kogub BEREC igal aastal riikide reguleerivatelt asutustelt teavet operaatorite poolt klientidele pakutavate erinevate tariifide läbipaistvuse ja võrreldavuse kohta. Komisjon avalikustab need andmed.”

Artikkel 8

Direktiivi 2002/22/EÜ muutmine

Direktiivi 2002/22/EÜ artikli 1 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Siseriiklikud meetmed, mis käsitlevad teenuste ja rakenduste kättesaadavust lõppkasutajatele või nende kasutamist üldkasutatava elektroonilise sidevõrgu kaudu, peavad austama füüsiliste isikute põhiõigusi ja -vabadusi, sh õigust eraelu puutumatusse ja õiglasele kohtupidamisele, nagu on määratletud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 6.”

Artikkel 9

Läbivaatamisklausel

Komisjon vaatab 30. aprilliks 2019 ja seejärel iga nelja aasta järel läbi käesoleva määruse artiklid 3, 4, 5 ja 6 ning esitab selle kohta Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele on vajaduse korral lisatud asjakohased ettepanekud käesoleva määruse muutmiseks.

Artikkel 10

Jõustumine ja ülemineku periood

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
2. Seda kohaldatakse alates 30. aprillist 2016, välja arvatud:
 - a) juhul kui määruse (EL) nr 531/2012 artikli 19 lõikes 2 osutatud ettepaneku põhjal vastuvõetav seadusandlik akt on kohaldatav 15. juunil 2017, kohaldatakse käesoleva määruse artikli 7 punkti 5 (määruse (EL) nr 531/2012 artiklite 6a kuni 6d osas) ning käesoleva määruse artikli 7 punkti 7 alapunkte a kuni c ja punkti 8 alapunkte a, b ja d alates samast kuupäevast.

Juhul kui nimetatud seadusandlik akt ei ole 15. juunil 2017 kohaldatav, jätkatakse käesoleva määruse artikli 7 punkti 5 (määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6f osas) kohaldamist ajani, mil seda hakatakse kohaldama.

Juhul kui nimetatud seadusandlikku akti hakatakse kohaldama pärast 15. juunit 2017, kohaldatakse käesoleva määruse artikli 7 punkti 5 (määruse (EL) nr 531/2012 artiklite 6a kuni 6d osas) ning käesoleva määruse artikli 7 punkti 7 alapunkte a kuni c ja punkti 8 alapunkte a, b ja d selle seadusandliku akti kohaldamise kuupäevast;

- b) komisjonile rakendamisolituste andmist, mis on ette nähtud käesoleva määruse artikli 7 punkti 4 alapunktis c ja artikli 7 punktis 5 (määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6d ja artikli 6e lõike 2 osas) hakatakse kohaldama alates 29. novembrist 2015;
- c) artikli 5 lõiget 3 hakatakse kohaldama alates 29. novembrist 2015;
- d) käesoleva määruse artikli 7 punkti 10 hakatakse kohaldama alates 29. novembrist 2015.

3. Liikmesriigid võivad kuni 31. detsembrini 2016 säilitada enne 29. novembrit 2015 kehtinud siseriiklikud meetmed, sealhulgas eneseregulatsiooni kavad, mis ei ole vastavuses artikli 3 lõikega 2 või 3. Asjaomased liikmesriigid teavitavad sellistest meetmetest komisjoni 30. aprilliks 2016.

4. Komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 1203/2012 ⁽¹⁾ nende sätete, mis puudutavad tehnilisi meetodeid kohapealsetele andmeside-rändlusteenustele külastatavas sidevõrgus juurdepääsu andmiseks, kohaldamist jätkatakse reguleeritud rändlusteenuste jaemüügitasandil eraldi osutamise suhtes kuni käesoleva määruse artikli 7 punkti 4 alapunktis c osutatud rakendusakti vastuvõtmiseni.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 25. november 2015

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

N. SCHMIT

⁽¹⁾ Komisjoni 14. detsembri 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1203/2012, milles käsitletakse reguleeritud rändlusteenuste jaemüügitasandil eraldi osutamist liidus (ELT L 347, 15.12.2012, lk 1).